

In het dal van de doodsschaduw

Voor het hart van een Christen die in moeilijkheden is, is het kostelijk om te weten dat onze trouwe Heer in volkomen liefde aan hem denkt en in volkomen genade op een ieder neerziet die Zijn hulp nodig heeft.

David beseftte dit ten volle, ofschoon hij God niet als zijn Vader in Christus kende toen hij Psalm 23 dichtte en het uit de grond van zijn hart uitriep: 'De Heere is mijn Herder, mij zal niets ontbreken'. Wanneer Hij, de eeuwig Getrouwe, de Onveranderlijke, Die gisteren en heden en tot in eeuwigheid Dezelfde blijft, zijn Herder was, hoe zou hem dan iets kunnen ontbreken? Nee, dit was onmogelijk. Zijn God was zijn Herder en zou Hij hem dan niet doen rusten in grazige weiden, waar overvloed van voedsel was? Zou Hij hem niet liefdevol leiden langs zeer stille waterbeken, waarin elke dorst gestild kon worden? Zou Hij als de Goddelijke Herder zijn ziel niet verkwikken, terechtwijzen en hem leiden in het spoor van de gerechtigheid?

Maar meer nog dan dit. 'Al ging ik ook in een dal van de schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen', zegt de psalmist. Wonderbare woorden! Wat is er voor de mens verschrikkelijker dan de dood en waarvoor is de ziel meer bevreesd dan voor het donkere dal waar de dood zijn schaduw over uitbreidt? Toch zegt de psalmist dat, al zou hij ook in zo'n donkere weg geleid worden, hij geen kwaad zou vrezen.

Waarom niet? Omdat Hij, de goede Herder, Wiens stok en staf hem vertroostten, met hem was. 'Want Gij zijt met mij'. Wat er ook mag gebeuren, op welke weg U mij ook leidt, zelfs al is het overal duister om mij heen en valt de schaduw van de dood ook op mijn pad, 'ik zal geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij'.

Hoe onuitsprekelijk heerlijk is het in donkere dagen te mogen ervaren dat Hij, onze trouwe Herder, met ons is! Ongetwijfeld is het voor iemand die in lijden is, vertroostend om te mogen ondervinden dat velen van Gods geliefde kinderen hem op het hart dragen en hem biddend gedenken voor de troon van de genade. Alleen hij die werkelijk in grote smart is geweest, die door zware, moeilijke wegen ging, zodat er geen uitkomst scheen te zijn, weet welk een verkwikking het is voor het hart om te voelen en te weten dat anderen met hem meelijden en als het ware met hem hetzelfde donkere pad bewandelen.

Maar hoe vertroostend dit ook is, wat is deze troost vergeleken met die enige troost dat de Heer ZÉlf met ons is in het dal van de schaduw des doods? 'Want Gij zijt met mij'. Dierbare Heer, hoe oneindig lief hebt U ons! In het donkere dal behoef ik niet te vrezen. Ik zou er wel reden toe hebben; alles is zo duister en donker om mij heen, nergens zie ik een uitweg en van alle kanten omgeven mij de schaduwen van de dood. Maar U bent met mij, trouwe Heer! U hebt mijn hand gevat en zult mij veilig leiden tot aan overzijde van het schaduwdal. Uw stok en Uw staf ondersteunen mij, Uw kracht houdt mij staande te midden van het zwaarste lijden. En eenmaal zal ik in het huis van de Heer, daar waar geen lijden meer gevonden wordt, waar geen rouw meer zal zijn, noch moeite, noch verdriet, U zien en er blijven in lengte van dagen.

Ja, Hij is met ons.

Niet alleen is Hij in het dal van de schaduw des doods met ons, maar Hij lijdt ook met ons. Wonderbare waarheid! Welk een uitnemende troost schenkt zij ons te midden van het lijden. En dit mét ons lijden kan Hij,

onze geliefde Heer, doen omdat Hij Zelf geleden heeft op deze aarde, omdat Hij in alle dingen verzocht is als wij, toen Hij hier in deze arme wereld vertoefde (Hebr. 4:15). Hij weet wat lijden is, Hij heeft Zelf onze ziekten op Zich genomen en onze smarten gedragen. Daarom kan Hij ook medelijden met onze zwakheden hebben; daarom kan Hij ook volkomen inkomen in hetgeen het zeggen wil te lijden in een boze wereld; daarom lijdt Hij ook volkomen mee met ons, wanneer wij lijden.

Is het voor u, medepelgrim op de weg die naar het Vaderhuis leidt, niet heerlijk, wanneer u beproefd wordt, wanneer u ziek bent, wanneer u in grote smart bent, om te weten dat er Eén is Die met u lijdt? Dat die Ene Degene is Die voor u op deze aarde kwam en Zijn kostbaar leven voor u gaf op het kruis van Golgotha? Dat Hij Degene is Die alles voor u prijs gaf, op aarde verzocht werd zoals wij, uitgenomen de zonde, en nu door alles wat Hij hier beneden doormaakte, een volkomen medegevoel voor u heeft, ja zelfs echt het lijden dat u lijdt, de smart die u ondervindt, met u meevoelt en u, wanneer u verzocht wordt, te hulp komt?

Mocht God ons het voorrecht schenken dat wij toch meer genieten van deze heerlijke, kostbare waarheid voor onze harten; hoe veel lichter te dragen zal het lijden in deze wereld dan voor ons zijn!

De Heer is niet alleen met ons in het dal van de schaduw des doods, Hij lijdt niet alleen met ons wanneer wij in lijden zijn, maar Hij bidt ook voor ons. 'Daarom kan Hij ook volkomen behouden', zegt de apostel, 'wie door Hem tot God naderen, daar Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden' (Hebr. 7:25), voor hen te bidden. Op aarde bidt nu de Heilige Geest, in overeenstemming met God, voor de heiligen, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. En de Heer Jezus, onze grote Hogepriester, leeft nu in de hemel om voor ons te bidden. Hij laat ons geen enkel ogenblik aan onszelf over. Hij is bij ons in de doodsvalei. Hij lijdt uw en mijn lijden met ons mee. Hij bidt voor ons tot God.

Zouden wij dan nog vrezen? Zullen wij dan niet getroost onze weg gaan? Zal God, Die ons volkomen liefheeft, niet luisteren naar Zijn gebed? Wat de Heer Jezus voor óns, Gods eigen kinderen, vraagt, is zeker goed voor ons, tot ons bestwil, geheel in overeenstemming met hetgeen wij nodig hebben, en zal, wie kan er dan nog aan twifelen, op Goddelijke wijze verhooring vinden.

Laten wij dan rusten in Zijn armen en ons kinderlijk aan Hem toevertrouwen!

Schrijver onbekend.